

ning, jeg gjorde, om at opfatte Sagen reelt, som en Bebreidelse til ham for at have lagt ministeriel eller Parti-Politik deri. Jeg veed ikke, om han har gjort det, men jeg tror ikke, at han har gjort det. Jeg har kun gjort den Bemærkning, jeg fremkom med, fordi jeg antager, at denne Sag vil blive Gjenstand for mere Forhandling, og jeg vilde sætte meget stor Pris paa, om man da vilde betragte denne Sag ikke som politisk, men som reel.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, fremkom med en Anke over, at Finantsministeren, naar han overhovedet ønskede denne Sag fremmet, ikke havde stillet Ændringsforslag dertil. Det forekommer mig, at det noksom maa være fremgaaet af, hvad jeg tidligere har udtalt om det foreliggende Spørgsmaal, at Forandringer i den Retning, som skulde gjøre Lovforslaget brugeligt for mig, kunde ikke ubformuleres i Ændringsforslag, der blev stillet dertil. Det vilde dog være høist besynderligt, om saadanne Ændringsforslag til dette lille Lovforslag paa nogle faa Linier havde knyttet en hel ny Skattelov dertil eller Bestemmelser om Forandring i alt bestaaende Skattelove, og det er kun paa den Maade, at Lovforslaget vilde være antageligt for mig. Jeg tror altsaa, det ærede Medlem har Ret i at have vernet, at jeg skulde have stillet Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Noget ganske Andet havde det været, om man gennem Forhandling i Udvalg var kommen til den Overbevisning, at Thinget vilde gaa ind paa en saadan Kompensationslov; thi saa vilde jo disse to Love med største Lethed kunne være blevne knyttede til hinanden; men det er jo noget ganske Andet end at stille Ændringsforslag til selve det foreliggende Lovforslag; dette Sidste tror jeg ikke, at Noget kan være berettiget til at vente, at jeg skulde gjøre. En anden Bemærkning af det samme ærede Medlem kan jeg dog ikke Andet end modsige. Det forekommer mig altid at være lidet heldigt, naar man i Rigsdagen kommer frem med saadanne Betragtninger, som at en eller anden Foranstaltning er særlig til Fordel for en enkelt Del af Befolkningen i Mod sætning til de andre. Der er ganske vist Tilfælde, hvor en saadan Bemærkning med fuld Rytie kan gives, men et saadant Tilfælde er ikke det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at Ophævelsen af den udenrigste Skibsafgift vilde være udelukkende eller i alt væsentligt til Fordel for Kjøbenhavn. Skibsafgiften virker nemlig — jeg behøver neppe at erindre derom, det er udtalt ofte nok i denne Sal — som en foreløbig Afgift paa Indførsel af svære Varer og som en søelig Afgift paa Udførsel af svære Varer uden Hensyn til deres Verdi. Jeg betoner netop dette Ord „svære“, fordi paa de lettere, mere intensive, værdifulde Varer bliver den umærkelig; det er paa de svære Varer, den

bliver søelig. Den virker altsaa — for at tage et Exempel — paa enhver Lønde Stenful, som indføres her i Landet, og jeg tror, det vilde være en dristig Paastand at sige, at Prisen paa Stenful kun interesserer Kjøbenhavn. Den virker som en søelig Afgift paa enhver Lønde Korn, som udføres her fra Landet, og jeg tror, det vilde være en dristig Paastand at sige, at dette kun interesserer Kjøbenhavn.

Holstein-Ledreborg: Naar den høitærede Minister har polemiseret mod Udtrykket „kun“, saa har det vist nærmest været til Tilfredsstillelse for den høitærede Ministers Lust til overhovedet at føre Polemik; thi det er ikke fremkommet. Jeg har sagt, at Skibsafgiften havde hovedsagelig Interesse for Kjøbenhavn. Til hvad den ærede Minister har anført om, at den navnlig hvilede paa Stenful og Korn, maa jeg for det Første bemærke, at det er utvivlsomt, at Stenful for den mindre Befolkning paa Landet langtfra spiller den Rolle som for Folk i Kjøbenhavn, og hvad det Andet angaar, er det en Ting, som ingenlunde kan afgjøres efter almindelige Regler, hvem der kommer til at bære Byrden af en saadan Afgift, om det er Konsumenten, Producenten eller Mellemmanden, der lider mest derved. Dette skal jeg imidlertid i dette Dieblit lade ligge, jeg har kun ifinde at gjøre opmærksom paa, at der har i den Forhandling, der om denne Sag er fremkommen baade i og udenfor Salen, været særlig Anledning til at henpege paa, at Ophævelsen af Skibsafgiften væsentlig var til Fordel for Kjøbenhavns Handelsstand. Det er derfor, jeg har henledet Opmærksomheden derpaa, og jeg tror, at det er rigtigt at tage paa Tingene, som de ligge for, og ikke lukke Demene i for Udtalelser, selv om de ikke ere fremkomne her i Salen, som antyde Muligheder, som det nok er værd at have været opmærksom paa iide. Den høitærede Ministers Forsvar for sin Passivitet i denne Sag skal jeg ikke komme ind paa. Jeg vil kun ønske, at den høitærede Minister senere vil faae Leilighed til at vise større Interesse for Sagen.

G. Petersen: Jeg vilde netop ogsaa have nedlagt en Indsigelse imod, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) om, at det hovedsagelig var Kjøbenhavn, der interesserede sig for dette Lovforslag. Jeg tror, at alle Danmarks Søfjæstæder ere i høi Grad interesserede i det, og maasse netop mere de Søfjæstæder, som jeg særlig kjender, end Kjøbenhavn, idet de fleste Rhedere i Kjøbenhavn ere store Folk, men i Søfjæstæderne er der mange Smaaskippere, som selv ere Rhedere og gaa med deres Fartøier til og fra Udlandet, navnlig Hertugdømmerne. Hver Gang maa de betale 1 Rr. pr. Læst baade frem og tilbage, en Afgift, som i